

mærksom paa, at jeg ikke kan finde saadanne Ytringer passende ligeoverfor dem, der have en anden Betragtning end det ærede Medlem, og jeg maatte meget ønske, at man under Fortsættelsen af denne Discussion vil afholde sig fra saa stærke Udtryk, som kun kunne bidrage til at sætte Lidenskaberne i Bevægelse.

Suel: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Suel: Den ærede Formand maa have misforstaaet mig, naar han troer, at jeg har udtalt den ganske almindelige Sætning, at Grunde ikke nyttede i denne Sag eller i denne Sag. Den ærede Formand vil have lagt Mærke til, at jeg udtrykkelig motiverede denne Bemærkning ved to Ytringer af ærede Talere, som indeholdt en fuldstændig Begrundelse af min Paastand, saavidt den gik, nemlig at det forekom mig, at det havde viist sig, at Grunde ikke i denne Sag havde stort at bethyde, naar de to ærede Medlemmer kunde fremsføre den Bemærkning: De Herrer have i Grunden Ret, men vi kunne dog ikke stemme for Forslaget.

Formanden: Det forekom mig dog, som det ærede Medlem udtalte som sin Mening, at Grunde ikke nyttede i denne Sag. Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgkreds har Ordet.

C. B. Nimestad: Ja, disse Ord bleve ganske rigtig sagte; jeg hørte og noterede dem i samme Dieblis; men det kan gjerne være, at det ærede Medlem ikke har meent dem saaledes, som han sagde dem. Naar man hører den Begrundelse, han nu fremsatte, maa man antage, at han enten ikke har meent, hvad han sagde, eller at han endnu ikke er kommen under Veir med, hvad Grunde ville sige, thi han brugte den Argumentation, at den ene Dag havde et Medlem sagt Et og en anden Dag havde et andet Medlem sagt et Andet. Selv om imidlertid et enkelt Medlem maatte have

meent, at Forslagsstillerne i Grunden havde Ret, men at det dog ikke kunde nytte at stemme for Fleertallets Forslag, er det dog ganske aabenbart, at deri ikke ligger noget Bevis for, at Grunde ikke skulde have nogen Indflydelse paa de øvrige Medlemmer. Det er imidlertid ikke blot Tilfældet med een af de Herrer, men med alle dem, der idag have talt for Udvalgets Fleertals Forslag, at de, idetmindste efter min Overbeviisning, ikke rigtigt ere komne under Veir med, hvad Grunde ville sige. Grunde maae tilsidst hvile paa virkelige Kjendsgjerninger, hentede fra den Verden, hvori vi leve, fra det virkelig Bestaaende, men ikke fra en Drømmeverden, som man speculerer ud, idet man siger: Saaledes skal det være, enten det vil eller ikke, og selv om Alt det, der er omkring os, er forskjelligt derfra; det, vi have udspeculeret i vor Hjerne, er det Rette, og hele Verden er absurd. Det kan ikke nytte, at de Herrer tale saaledes, thi Verden bliver ikke absurd, fordi de sige, at den er det, og de faae ikke den fulde Ret, om den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) nok saa ofte gjentager, at de have den. Lad os see Kjendsgjerninger, lad de Herrer jævne Bjergene, opfylde Dalene og jævne Stierne, det kan jeg forstaae. Dersom de Herrer kunne forandre Verden, kunne borttage Rigsraadet med den juridiske Ret, som det unægtelig har, eller kunne forandre Regjeringens og Rigsraadets Tankegang, da kan jeg forstaae dem; men saalænge de staae overfor Kjendsgjerninger, hvoraf de ikke kunne rokke en eneste ved deres høie Talemaader, skulde de virkelig ikke saa dristigt paastaae, at de ere de Æneste, der have Ret, og at vi Andre ere absurde, hvad der gjentagne Gange er hittret, eller at vi ikke ville vide af Grunde. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) skulde heller ikke have udtalt dette med en saa overordentlig Hestighed, som han idag har gjort. Han opstillede et Alternativ, som Enhver kan tage og føle paa kun har liden Betydning, men da han, gjentagne Gange nævnte det, og forskjellige Medlemmer raabte „Hør!“ dertil, maa det være mig tilladt et Dieblis at dvæle derved. Han sagde: Har Finantsministeren Ret til at